

LỜI VIẾT CHO CON TRAI

(Bài Thơ này được “viết” qua trí nhớ trong tù ở Hà Nội, mong gửi về cho con trai đầu lòng, khi tôi từ giả cháu để từ hải ngoại trở về quê hương Phục Quốc, lúc cháu mới lên 2 tuổi, sinh tại Úc Châu).

Rồi mai sau lớn lên con sẽ hiểu
Vi lẽ nào cha chịu cảnh lầm than.
Đời lao tù trong khổ nhục gian nan
Bao năm tháng cha phải đành câm lặng.
Tù giả gia đình, con thơ xa vắng
Sống lưu đày trên mảnh đất quê hương.
Ngày đầu tiên con cắp sách đến trường
Cha không được nhìn tay con vấy mực.
Khi lớn lên, học bài thơ thứ nhất
Hiểu lòng cha, con sẽ biết thương thêm.
*“Con cò mà đi ăn đêm
Đậu phải cành mềm, lộn cổ xuống ao.
Ông ơi, ông vớt tôi nao
Tôi có lòng nào ông hãy xáo măng.
Có xáo thì xáo nước trong
Đừng xáo nước đục, đau lòng cò con...”*
Đời cha đầy, trong bóng tối mỗi mòn
Luôn tưởng nhớ đến con còn nhỏ dại.
Mùa Xuân đến hay Đông sâu tê tái
Thấy mẹ buồn tựa cửa ngóng trông cha.
Con hãy nhìn dòng nước mắt chảy nhòa
Trên má mẹ, có hình cha trong đó.
Mỗi đêm về con nghe trời lộng gió
Là lòng cha lên tiếng gọi con thơ.
Hãy cười vui dù trong cảnh bơ vơ
Khi hiểu được đời cha, nghe mẹ kể.
Bạn bè con có khi nào nhạo chế
Con không cha, thì hãy ngẩng đầu cao.
Con trả lời bằng ánh mắt tự hào
Hay im lặng, nhìn trời cao lồng lộng.

Mẹ cho con cặp mắt đầy thơ mộng
Cha cho con vàng trán rộng hiên ngang.
Rồi mai sau con sẽ thấy núi ngàn
Không thấp nhỏ như trăm ngàn sỏi đá.
Con sẽ thấy nước dâng tràn biển cả
Không là khe, là suối, chảy xuôi dòng.
Chí kinh ngư trong bốn bể mênh mong
Không thể sống cùng sông ngòi phẳng lặng.
Cánh đại bàng vỗ tung trời hoa nắng
Không chập chờn cùng chim sè quanh sân.
Dù đời cha chưa gặp hội phong vân
Con sẽ biết Tình Cha qua Lễ Sống.
Hãy cười vang - cửa tâm hồn mở rộng
Đón cha về qua lối mộng xanh non
Cha lao tù một lẽ cũng vì Con !

Võ Đại Tôn.

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/vodaiton.html>

www.vietnamvanhien.net

